

paa hele Strækningen, saa meget mere som der i Forvejen er to Dobbeltledninger mellem Nykøbing F.—Naksköv og paa Strækningen Svendborg—Odense og ud over begge disse to Steder. Jeg skal ligeledes tillade mig at anbefale denne Bevilling til Vedtagelse.

Desuden skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til forskellige Udtalelser, der ere fremkomne de foregaaende Dage angaaende Statsbanernes Budget og navnlig til dem, der ere faldne fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) forleden Dag. Som man ved, er Statsbanernes Budget opført paa to Steder: §§ 6 og 27. Paa det første Sted findes Indtægterne og en Del af Udgifterne og paa § 27 en hel Del Udgifter baade til Udvidelse af bestaaende Anlæg, til Indkøb af nyt Materiel og til Udførelsen af ny Baneanlæg. De sidste vedkomme egentlig slet ikke Budgettet, men de angaa i hvert Fald Statsbanerne. Om de Udgifter, der ere opførte paa § 27, har der været højst forskellige Meninger, og Striden mellem de to forskellige Opfattelser er fredeles staaende og har ogsaa givet sig Udslag under Finanslovens første Behandling her i Salen. Der er dem, der mene, at disse Bevillinger paa § 27 i hvert Fald for største Delen nærmest have deres Plads paa § 6, og der er andre, navnlig det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, der mene, at disse Udgiftsposter have deres rette Plads paa § 27, netop der, hvor de staa. Denne sidste Opfattelse kan jeg ikke ret forstaa. Det, der nemlig er Tale om her, er Udgifterne til Udvidelse af de bestaaende Anlæg, og til Indkøb af nyt Materiel. Det er Udgiftsposter, som de private Baner stadig maa afholde af de løbende Indtægter, med andre Ord, af de Indtægter, Driften kaster af sig. Statsbanerne stille sig derimod paa en ganske anden Maade, og det kunne de gøre, fordi de have Statskassen i Baghaanden. De sige, nej, disse Udgifter vedkomme ikke Driften, skulle ikke afholdes af, hvad Driften kaster af sig; disse Udgifter skal Statskassen betale. Beløbene, der ere opførte paa § 27, variere en Del i Størrelse, de gaa fra 1 til 3 eller flere Millioner aarlig. Gennemsnittet for disse Bevillinger er fra Finansaaret 1872—73 til Slutningen af Finansaaret 1896—97 ca. 1 $\frac{1}{3}$ Million, og i Løbet af de første 11 Aar, efter at de jydsk-fynske og sjællandske Baner vare komne under fælles Styrelse indtil Udgangen af Finansaaret 1896—97 have de været noget større, nem-

lig ca. 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Denne Postering er efter min Opfattelse ganske forkert. Saaledes som man affatter Regnskaberne for Statsbanerne, blive de Udgiftsposter, der ere opførte paa § 27, i Statsregnskabet lagte til Anlægskapitalen. Det vil altsaa med andre Ord sige, at hvis man ved en Bevilling i Løbet af et Finansaar har ombygget f. Eks. en Stationsbygning, lægger man hele Kapitalen, som denne Bygningens Opførelse har kostet, til Statsbanernes Anlægskapital. Den Sum, som Stationsbygningen oprindeligt har kostet at opføre, er i Forvejen lagt til Anlægskapitalen, og nu kommer der en ny Bygning, og saa lægges ogsaa den ny Opførelsessum til, og hver Gang, der overhovedet kommer Nybygninger paa andre Steder, bliver Bekostningen for disse ogsaa lagt til Anlægskapitalen. Paa den Maade bliver Anlægskapitalen efterhaanden større og større. Det samme gælder Anskaffelse af Materiel. Man køber en hel Del ny Vogne og ny Lokomotiver, og hele den Sum, som disse Vogne og Lokomotiver koster, er opført paa § 27 og gaar derfra ind i Statsregnskabet og til at blive en Del af Anlægskapitalen og forhøjer denne med hele Beløbet. Paa den Maade vil man kunne forstaa, at Anlægskapitalen for vore Statsbaner i Aarens Løb vil kunne naa en overordentlig svimlende Højde. Der er i Grunden slet ingen Grænse for Væksten af denne Sum. Saa længe der er Statsbaner til, vil Summen, hvis det nuværende Regnskabsprincip skal følges, vokse og blive ved at vokse. Men det er efter min og mange andres Opfattelse en ret meningsløs Maade at postere og beregne paa, og jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem for Møen (Bojsen) kan mene, at det er den sikreste og bedste Maade. Mærkeligt er det for øvrigt ogsaa, at disse Summer findes paa § 27, hvor der staaer til Overskrift: „Til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld“. Men disse Summer ville jo ikke i væsentlig Grad kunne benyttes til Erhvervelse af Formue eller Afdrag paa Gæld, og i det hele taget ikke til Erhvervelser. De anvendes til Tilvejebringelse af Objekter, der kunne benyttes, men Statsbanerne give i Virkeligheden ikke stort Udbytte, saa der kan ikke i særlig Grad være Tale om Erhvervelse af Formue ved dem. Navnet og Pladsen, hvorpaa de ere opførte, ere ikke de heldigste i saa Henseende. Det ærede Medlem for Møen sagde oven i Købet forleden, da han havde Ordet, at hvis det Princip blev fulgt, at man overførte disse Udgiftsposter paa § 6, vilde